

ffeligste; jeg har gjentagne Gange i det andet Thing udtalt mig for Bestemmelsen i det oprindelige Forslag om en lige Deling; jeg troer, at der ved den forandrede Bestemmelse er lagt for meget over paa Finantserne, at det rette Forhold maa være en lige Deling; man maa, troer jeg, paa ingen Maade gaae videre. Jeg erkjender fremdeles ganske vist, at det er en meget vanskelig Opgave at udfinde, hvilke Regler der ere de retteste med Hensyn til den Erstatning, som bør gives vedkommende Cier. Sagen kan i den Henseende sees fra et forskjelligt Standpunkt; man er gaaet temmelig vidt i Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget, yderligere, end Regjeringen foreslog. Der er dog en Side ved denne Bestemmelse, som kan have noget Udtalende, nemlig at det maaskee snarere vil opmuntre vedkommende Ciere til at være villige til at træffe alle de Forholdsregler, hvorom der er Spørgsmaal, for at Loven kan komme til Anvendelse, naar man i den Retning er noget rundelig; men ganske vist er det et Punkt, som fortjener Overveelse, om Forslaget, saaledes som det nu foreligger, ikke i den Henseende skulde være gaaet noget for vidt. Der har desangaaende været udtalt forskjellige Meninger ogsaa her i Thinget. Iøvrigt er der en almindelig Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at gjøre med Hensyn til det nu foreliggende Forslags Stilling til det af Regjeringen forelagte Forslag og til ældre Love, og det er den, at flere ærede Rigsdagsmand neppe have lagt nogle Mærke til den nu gjældende Lovgivning i visse Stykker; navnlig naar der har været Spørgsmaal om Lovforslagets § 10, troer jeg ikke, at man ganske har nærværendegjort sig Bestemmelserne i den gjældende Lovgivning, som i flere Retninger gaaer videre; Lovforslagets oprindelige Affattelse var jo en ganske anden. Der er i Landstinget foregaaet flere Forandringer med Forslaget, og en af disse Forandringer, nemlig Indskrænkningen af Lovens Omraade til de bestemte Sygdomme, som nævnes i § 2, eller som ifølge en fra Regjeringen udgaaet Bestemmelse stilles ved Siden deraf, denne Indskrænkning, i Forbindelse med Slutningsparagrafens Ophævelse af de ældre Love, gjorde det nød-

vendigt at optage nye Bestemmelser, som bevarede og vedligeholdte de Forfrister, navnlig i Forordningen af 28de November 1806, som det maatte ansees betænkeligt at lade falde. Endelig skal jeg bemærke, at jeg er aldeles enig i det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har udtalt imod de Bemærkninger, der bleve fremsatte af en anden æret Rigsdagsmand (Hasle), nemlig at det ganske vist ikke gaaer an at gjøre denne Lovs Anvendelse til et communalt Hverv. Naar hele dette Tilsyn, som Loven bestemmer, skal giennemføres, og de Forholdsregler skulle træffes, som i den Henseende blive nødvendige, anseer jeg det umuligt at ordne Sagen paa en saadan Maade, som i visse almindelige og noget ubestemte Grundtræk ere antydede af en æret Rigsdagsmand for Sorø Amt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges med 60 St. mod 8.

Det sidste Numer paa Dagsordenen var: 3die Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af Siempelgebyret for korte Brevler. (2den Behandling findes i Tidens Sp. 3516).

Formanden: Da den i Forretningsordenen bestemte Frist mellem en Sags 2den og 3die Behandling, ligesom ogsaa den Tid, hvort Underforslag skulle være omdeelte til Medlemmerne, endnu ikke er forløben, vil denne Sag ikke kunne foretages til Behandling idag, medmindre Thingets Medlemmer med en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer giver sit Samtykke dertil. Dette Spørgsmaal vil saaledes først være at afgjøre.

Alberti: Igaar blev den korte Tid, der er tilbage af Sessionen, benyttet som et Argument for at fremme denne Lov, idag vil jeg for mit Vedkommende benytte mig af min Ret efter Forretningsordenen til at stemme imod videre Fremme paa extraordinair Maade.